

Forslag

til

Lov om ændring i lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten.

Fremsat den 1. december 1964 af *Aksel Larsen, Morten Lange og Skråppenborg-Nielsen*

§ 1.

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten, jfr. lovbekendtgørelse nr. 211 af 19. juni 1964, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 1, ændres „400 kr.“ til: „800 kr.“.

2. I § 23 ændres „2.000 kr.“ til: „4.000 kr.“

3. § 29, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Hustruen har pligt til ved sin underskrift at tilkendegive, at indkomst, der hidrører fra hendes selvstændige virksomhed eller arbejde for fremmede, er rigtigt opført på selvangivelsen. En selvangi-

velse, hvor hustruens underskrift ikke bekræfter sådanne oplysninger, anses for ugyldig for så vidt angår den pågældende indkomst. Hustruen har endvidere ret — men ikke pligt — til ved sin underskrift på en dertil indrettet rubrik på selvangivelsen at tilkendegive, at hun er blevet gjort bekendt med selvangivelsen i medfør af stk. 1. At hustruen har underskrevet en sådan tilkendegivelse, er uden betydning for selvangivelsens gyldighed.“

§ 2.

Bestemmelserne i § 1 finder anvendelse fra og med skatteåret 1965-66.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget går ud på at ændre den gældende ligningslov, lovbekendtgørelse nr. 211 af 19. juni 1964, på forskellige punkter. Om indholdet af og begrundelsen for de foreslåede ændringer henvises til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

Til § 1, nr. 1.

Det i ligningslovens § 9, stk. 1, omhandlede lønmodtagerfradrag har igennem mange år været fastsat til 400 kr. Under hensyn til den stedfundne pris- og indkomstudvikling foreslås fradraget forhøjet til 800 kr.

Til § 1, nr. 2.

Maksimumsgrænsen for det i ligningslovens § 23 omhandlede hustrufradrag har i en årrække været fastsat til 2.000 kr. Med samme begrundelse som ved det under nr. 1 anførte forslag foreslås, at maksimumsgrænsen for fradraget forhøjes til 4.000 kr.

Til § 1, nr. 3.

Ifølge ligningslovens § 29, stk. 2, har den med manden sambeskattede hustru ret, men ikke pligt, til at underskrive selvangivelsen som tilkendegivelse af, at hun er bekendt med selvangivelsens indhold. At hustruen har medunderskrevet selvangivelsen, medfører imidlertid intet videregående ansvar for hende, ligesom hustruens underskrift ingen betydning har for selvangivelsens gyldighed.

Dette foreslås ændret, således at hustruen får pligt til med sin underskrift på selvangivelsen at tilkendegive, at indkomst, der hidrører fra hendes selvstændige virksomhed eller arbejde for fremmede, er rigtigt opført. Endvidere foreslås det, at såfremt hustruen ikke ved sin underskrift bekræfter sådanne oplysninger, skal selvangivelsen anses for ugyldig for så vidt angår disse indkomster.